

Co by sjednocená Evropa znamenala pro důchodce?

Důchod by zůstal český a v korunách. Změnilo by se hlavně to, co důchod ohrožuje: války, drahá energie a slabá pozice malé země.



Vy si na rozdíl od mladších pamatujete, jaké to je, když o téhle zemi rozhoduje někdo cizí. Právě proto má smysl mluvit spolu na rovinu.

Nejdřív, co by se nezměnilo

Důchod počítá a vyplácí český stát podle českého zákona – a tak by to zůstalo i v jakékoli realisticky myšlené evropské federaci, stejně jako americkému důchodci neposílá šek Kalifornie, ale jeho pojištění. Valorizace, věk odchodu, vdovské – to všechno by dál řešila česká politika. Kdo tvrdí, že „Brusel sáhne na důchody“, měl by ukázat paragraf; žádný takový na stole není a nebyl. Stejně tak zůstává české zdravotnictví – s tím rozdílem, že evropský průkaz pojištěnce vás už dnes ošetří od Chorvatska po Portugalsko.

Co důchod doopravdy ohrožuje

Tři věci, a všechny jste v posledních letech viděli. Drahota – přišla hlavně přes energii, když se ukázalo, co stojí závislost rozdělené Evropy na jednom dodavateli. Nejistota – válka kousek za hranicemi, poprvé od doby, kterou pamatujete. A slabost – deset milionů lidí samo o sobě neváží ve světě, kde se dohadují giganti.

Na všechny tři je odpověď stejná a je nudná: velký celek to unese, malý ne. Společně nakoupená energie je levnější. Kontinent, který drží pohromadě, žádného útočníka neláká – to je nejlepší pojistka, že vnoučata prožijí život bez toho, co jste v osmašedesátém zažili vy. A u stolu, kde se rozhoduje, sedí Česko jen tehdy, když ten stůl existuje.

I to nepříjemné

Jednotnější Evropa znamená, že se některá rozhodnutí dělají dál od Prahy a hůř se hlídají. Je to výměna: kus pohodlí za kus síly. Vy jste ale zažili i druhou stranu té rovnice – jaké to je, když malá země stojí sama a „suverénně“ jí vládne cizí tank. Mezi nepohodlím společného stolu a samotou v šedé zóně vybírali vaši rodiče i vy. Teď se vybírá znovu.

[Všechny otázky →](#)

ČASTÉ OTÁZKY

Sáhla by federace na český důchod?

Ne. Důchodové systémy jsou národní a ve všech realistických návrzích národní zůstávají – stejně jako v USA vyplácí penze státy i federace zvlášť. Výše, valorizace i věk odchodu by dál určoval český zákon.

Platil by se důchod v euro?

Jednota kontinentu a euro jsou dvě různé věci. Česko euro přijmout nemusí a případná federace by na tom nic automaticky neměnila; důchod by chodil v korunách, dokud by koruna existovala rozhodnutím českých voličů.

Co zdravotnictví – léčili by nás „evropsky“?

Nemocnice a pojišťovny zůstávají české. Evropská karta pojištěnce už dnes zajišťuje ošetření kdekoli v EU; jednotnější Evropa by ji spíš posílila – společné nákupy léků a sdílení kapacit.

Nezvedne sjednocování ceny?

Drahota posledních let přišla hlavně z energie – tedy z rozdělenosti, ne z jednoty. Společný trh a nákup energie ceny stabilizuje. Nic ale neslibujeme: inflaci dělá z velké části domácí politika.

Má hlas důchodce v téhle debatě váhu?

Větší než čí koli jiný: senioři volí nejspolehlivěji ze všech skupin. O tom, jak jednotná Evropa bude, rozhodnou z velké části právě oni.

ZDROJE

- Koordinace sociálního zabezpečení EU (nař. 883/2004): důchody zůstávají národní, sčítají se odpracované roky
- EHIC / evropský průkaz zdravotního pojištění
- Eurostat 2025: ceny energií, inflace
- Volební účast podle věku (ČSÚ, volby 2025)